

BAT NHA: MAGISCHE KLANK VAN DE SITAR

Originele Engelse versie: [Bat Nha: Magical Sound of the Sitar | Plum Village](#)

Thay gaat verder met het schrijven van een brief aan jullie vanuit de Thach Lang hermitage in het Blue Cliff Klooster. Het is 13 oktober 2009. Thay is net terug van New York. In New York begeleidden Thay en de sangha twee dagen beoefening voor meer dan 2000 Amerikaanse beoefenaars in het noordoosten. Het vond plaats in het Beacon Theater op Broadway Street, en het onderwerp voor de twee dagen was 'Een samenleving vol vrede en mededogen opbouwen'. Om 12.30 uur op 10 oktober 2009 deden 2000 mensen loopmeditatie op Broadway om energie te sturen naar Thay's 'Bat Nha kinderen', die in de Phuoc Hué tempel verblijven.

Thay herinnert zich dat hij, toen hij in Phuoc Hué verbleef, samenleefde met twee kloosterbroeders, Thay Tam Cat en Thay Duc Tram, die ongeveer dezelfde leeftijd als Thay hadden. In de jaren 40 studeerden wij drieën samen aan het boeddhistische instituut Bao Quoc in Hué. Thay Tam Cat's lekennaam was Huyen Ton Vien Lau. Thay Duc Tram was een van de oudere leerlingen van de Meest Eerwaarde Tri Thu van de Paramita Tempel. Met ons drieën woonden we in Phuoc Hué en begeleidden we lekenvrienden bij hun beoefening. Elke avond gingen we naar een groot veld achter de tempel om te voetballen. In die tijd wist niemand in de kringen van kloosterlingen iets van voetballen. De meest Eerwaarde Thien Minh (Thay Tri Nghiem) was toen nog jong, ongeveer 25. Hij was de eerste monnik die met de novicen samen voetbalde in de Linh Son Tempel in Da Lat. Na een paar jaar kwamen ook andere monniken zoals Thay Nhu Tram, Tri Khong, Long Nguyet en nog andere studenten van het Boeddhistische Instituut An Quang, naar Phuoc Hué om bij Thay te studeren en te oefenen. Thay organiseerde in de Phuoc Hué Tempel ook middelbare schoolklassen voor kinderen uit het dorp. Jullie oudste broeder Nhat Tri, werd in deze tempel gewijd. Op diezelfde dag werd het hoofd van een ander kind kaal geschoren. Hij nam de drie voorschriften aan (equivalent voor de eerste, tweede, en vierde van de Vijf Aandachts Oefeningen). Hij kreeg alleen maar de drie voorschriften omdat hij te jong was, nog maar zes of zeven jaar. Deze kleine jongen werd later de Meest Eerwaarde Nguyen Hanh, die nu abt is van de Viet Nam Tempel in Houston, een van de grootste tempels in de Verenigde Staten.

Het handschrift van jullie oudste broeder Nhat Tri leek precies op dat van Thay, net zoals dat van jullie oudere zuster Luong Nghiem. Als zij kalligrafeert lijkt haar handschrift heel veel op dat van Thay. Jullie broeder Nhat Tri was een van de pioniers in de 'Youth and Social Service' beweging. Hij hielp de twee eerste 'Dorpen van liefde' in deze beweging te bouwen: de dorpen Cau Kinh en Thao Dien. Het was de Meest Eerwaarde Chao Duc die jullie oudere broeder uit Quang Nam meebracht en hem toevertrouwde aan de zorg van Thay. De leerlingen van die middelbare schoolklassen uit het Bao Loc district zijn nu in de

<https://www.aandacht.net/>

info@aandacht.net

60 of 70 jaar oud. De meesten zijn nu grootvader of grootmoeder geworden. Glimlach, mijn kinderen. Jullie zijn nog heel jong. Dus leer diep in het huidige moment te leven, en fris en oprecht te glimlachen, en met zachte en heldere ogen te kijken. Leer lief te hebben en te vergeven in het huidige moment, en momenten van geluk voort te brengen met de beoefening van bewuste aandacht, zodat jullie niet te snel bejaarde eerwaarden worden. Het lukte jullie Grootvader Monnik, de patriarch Thanh Quy Chan That, zijn onschuld en zuivere geest tot z'n tachtigste te bewaren, omdat hij zijn 'Beginners Mind' intact kon houden. Jullie oom monnik Chi Mau vertelde dat Grootvader Monnik vlak voor het moment van overlijden in de leeuwenhouding lag met zijn twee handen samengevouwen in een lotus. Als leraar en leerlingen verlangen we ernaar te oefenen zoals Grootvader Monnik, en onze aspiratie en onze 'Beginners Mind' ons hele leven intact te houden. De energie van de 'Beginners Mind' brengt ons en onze geliefden veel geluk. De 'Beginners Mind' is de meest waardevolle voeding voor een spiritueel beoefenaar.

Bij deze Noord Amerika tournee heeft Thay bij het onderricht over de Vier Soorten Voedsel 'volition' (wil, intentie) als eerste behandeld, daarna bewustzijn, daarna zintuiglijke indrukken en tenslotte eetbaar voedsel. Deze benadering van lesgeven heeft Thay voor het eerst gebruikt tijdens de tournee bij de monastieke retraite in het Deer Park-klooster. Thay hoopt dat jullie overal allemaal de kans krijgen om te luisteren naar de drie dharmalezingen van die monastieke retraite. De 'Beginners Mind' wordt ook wel Bodhicitta of de 'Mind of love' genoemd, en is essentiële voeding voor ons allemaal. Het hoort tot de eerste voedingsbron: 'volition'. Over het algemeen noemen mensen het 'het ideaal, de aspiratie, de diepste wens in iemands leven'.

Met dat ideaal van liefde in het achterhoofd hebben we direct een grote bron van energie die ons vooruit helpt, en helpt obstakels te overwinnen en ons diepste verlangen te verwerkelijken en groot geluk te bereiken. Iemand zonder een ideaal of aspiratie is iemand zonder levensbron. Voor monastieke beoefenaars is dat ideaal het eigen lijden te transformeren en ook anderen te helpen te transformeren. We zijn bij elkaar gekomen door dat ideaal en niet omdat we op zoek zijn naar beroemdheid, macht en zintuiglijke genoegens. We weten dat het verlangen naar beroemdheid, macht en zintuiglijke genoegens ons lichaam en onze geest veel gevaar en lijden kan berokkenen. Daarom zijn we vastbesloten om ons van deze verlangens te bevrijden, en een heilzamer verlangen te vinden. En dat verlangen is onze 'Mind of Love'. De 'Mind of Love' is heel sterk als we het voor het eerst belichamen. Het helpt ons om makkelijker al ons vastzitten te doorbreken en los te laten. Ons hele leven als beoefenaar moeten we weten hoe we die 'Mind' kunnen voeden en niet te laten uithollen.

Daarvoor hebben we een tweede voedingsbron nodig: Bewustzijn, en dat is het collectieve bewustzijn van de sangha. De sangha is een gemeenschap van mensen met dezelfde aspiratie. Iedereen in de sangha heeft de energie van de 'Mind of Love'; we willen allemaal oefenen om onszelf te transformeren en verder te komen in onze loopbaan van het dienen van de mensheid. Harmonieus samenlevend in overeenstemming met een van de Zes Harmonieën, is de sangha in staat om de collectieve energie van bewuste aandacht,

concentratie en inzicht op te wekken. Het is deze energie die helpt om de 'Mind of Love' in ieder sanghalid te voeden. Als jullie, mijn leerlingen, niet gescheiden willen zijn van de sangha, en manieren willen vinden om de sangha op te bouwen, dan is dat omdat jullie de behoefte voelen door deze collectieve energie gevoed te worden. Bij hun pogingen om de sangha te ontbinden hebben jullie er daarom alles aan gedaan om de sangha te beschermen en afscheiding te voorkomen.

In de maatschappij hebben revolutionairen ook hun 'Mind of Love'. Ze hebben hun ideaal, hun aspiratie om hun vaderland en hun volk te redden, en indringers terug te dringen en te strijden voor de onafhankelijkheid van hun land. De wil van revolutionairen is niet minder indrukwekkend dan de 'Mind of Love' van kloosterlingen. En deze revolutionairen hebben ook een sangha nodig om hun aspiratie te voeden, en die sangha is hun revolutionaire organisatie. Zoals wij in de sangha liefde in de vorm van broederschap en zusterschap hebben, zo is er in de revolutionaire organisatie liefde in de vorm van kameraadschap. De liefde voor kameraadschap is de bron van voeding, van motivatie die de wilskracht en het streven van de revolutionair kan voeden.

Het opbouwen van een revolutionaire organisatie vereist een revolutionaire ethiek: integriteit en eerlijkheid zijn de twee fundamentele deugden van een revolutionaire organisatie, net zoals de monastieke voorschriften waar concentratie en inzicht de ware essentie van een sangha zijn. Als we ons niet houden aan de voorschriften en aandachtsvolle omgangsvormen, noch ons oefenen in bewuste aandacht, dan kunnen we de sangha-energie niet voeden. Als een revolutionair niet integer en eerlijk is dan kan hij/zij de revolutionaire organisatie niet voeden, en het revolutionaire vuur zal uitdoven. Dit geldt ook voor de sangha. Als we niet in harmonie samenleven, met de energie van bewuste aandacht, concentratie en inzicht, zal de sangha ook levenloos zijn. Voor de buitenwacht lijkt het dan een beoefenende gemeenschap, maar van binnen is de sangha een samenraapsel van individuen die uit zijn op materieel en emotioneel gemak om een zinloos leven te bevredigen.

De *Buddhist Church* is de sangha van alle sangha's. Als de *Buddhist Church* gemaakt is van sangha's met levenskracht en met idealen die zijn geboren uit de 'Mind of Love', dan zal de energie van de *Buddhist Church* krachtig zijn. En de *Buddhist Church* zal dan een voedingsbron worden voor zowel monastieke- als lekenbeoefenaars. Zo niet dan zal de *Buddhist Church* alleen maar een plek zijn waar mensen uit zijn op voordeeltjes en status. Als het heilige vuur van de revolutie is gedoofd, dan heeft de politieke organisatie geen levenskracht meer, en zijn mensen die zich daarbij willen aansluiten niet langer degenen die vervuld zijn van het ideaal en de aspiratie het land en haar volk te redden. Dan zijn er alleen nog maar mensen die uit zijn op posities en voordelen.

Toen de katholieke priesters van de 'Đòng Chúa Cứu Thế' zich uitspraken om de Bat Nha-sangha te beschermen, zag Thay dat deze traditie nog steeds in staat is om hun gemeenschap levend te houden. Daardoor waren ze heldhaftig genoeg om zich zo uit te spreken. Toen het bestuur van de *Buddhist Church* van de provincie Lam Dong de moed had de Bat Nha-sangha onderdak en bescherming te bieden, zag Thay

dat het bestuur nog steeds in staat is om hun sangha levend te houden. Daardoor hadden ze genoeg moed en liefde om dit te doen. Dat deze Eerwaarden zich uitspraken en jullie onderdak en bescherming boden, was omdat de Bat Nha-sangha nog steeds een door de 'Mind of Love' gevoede sangha is, met niemand die achter beroemdheid, macht en zintuiglijk genot aan jaagt. Iedereen wil alleen maar oefenen en dienstbaar zijn.

Dit jaar in april gaf Thay in het European Institute of Applied Buddhism in Duitsland een korte dharmalezing over de sangha en waar die gevestigd is. De aanwezigheid van een mooie sangha komt op de eerste plaats, waar die gevestigd is, is van ondergeschikt belang. Alleen als we een echt mooie perzik hebben gaan we op zoek naar een bord of blad om de perzik op te leggen. Wat zou het nut van het bord of blad zijn, als er geen perzik was? Als we dit Bat Nha-land niet hebben, dan zal er ergens anders een ander Bat Nha zijn. Het belangrijkste is een mooie sangha op te bouwen.

Het eerste wat de Boeddha deed nadat hij verlichting bereikte onder de Bodhi-boom was het opzoeken van zijn medebeoefenaars om een Sangha op te bouwen. Sangha-bouwen is de carrière van de boeddha's en is ook de carrière van elke spirituele beoefenaar. Dit is ook het geval voor leden van de revolutie, in dat geval het opbouwen van een revolutionaire partij. Zonder sangha kan de carrière van een boeddha niet worden verwerkelijkt. Zonder revolutionaire organisatie kan de carrière van een revolutionair niet worden verwerkelijkt. In de afgelopen zestig jaar heeft jullie leraar nooit een keer het Sangha-bouwen verwaarloosd. Thay heeft duizenden sangha's overal ter wereld helpen opbouwen, en elke sangha is een toevluchtsoord voor veel lokale beoefenaars geworden. Dr. Martin Luther King was iemand bij wie Thay zich nabij voelde, en hij sprak over de sangha als de 'geliefde gemeenschappen', wat de 'geliefde sangha' betekent. De Bat Nha-sangha is ook zo'n 'geliefde sangha'.

Toen Thay nog een jonge monnik was tijdens de revolutie tegen de Fransen, had Thay manieren gevonden om de revolutionairen te beschermen als ze in gevaar waren en een schuilplaats zochten in de tempels. Dit was een van de gevaarlijkste dingen die je kon doen. De Franse soldaten konden ons neerschieten omdat we het aandurfdën om deze revolutionairen een schuilplaats te geven. Duizenden revolutionairen kwamen zich verstoppen in de tempels, en de monniken en nonnen vonden altijd een manier om ze een schuilplaats te geven en te beschermen. Iedereen deed daaraan mee omdat we allemaal van ons land hielden en vanuit die liefde wilden we de soldaten beschermen. In de brief aan de president van Vietnam van 30 september 2009 herinnerde Thay hem aan dit verhaal. Thay is ervan overtuigd dat de president toen hij nog een revolutionair was samen met vele andere medesoldaten die nu revolutie-veteranen zijn, veel levensbedreigende momenten heeft meegemaakt. Zij zullen nooit de nauwe samenwerking van toen vergeten tussen de mensen en de soldaten – hetzelfde als water voor een vis.

In diezelfde brief, die in dezelfde geest verdergaat, schreef Thay ook dat de politieagenten en degenen die hen het bevel gaven om alle middelen te gebruiken om jullie uit Bat Nha te verdrijven "zeker niet kinderen van de revolutie kunnen zijn". Hun daden zijn ondankbaar, immoreel, en een verraad, en ze behoren niet tot de echte revolutionaire traditie. Thay verzocht de president ook tussenbeide te komen, en een einde te

maken aan deze acties die indruisen tegen de principes van de revolutie en tegen de traditionele deugden en waarden van ons moederland. Waarom hebben deze politieagenten zich zo gedragen, met zulke gewelddadige middelen? Waarom kunnen ze niet voortbouwen op de integriteit en eerlijkheid van de revolutie? Waarom zijn ze geen kinderen van de revolutie? Waarom is corruptie en machtsmisbruik overal doorgedrongen? Er is maar één juist antwoord: het is omdat het vuur van de revolutie is uitgeblust. De inspiratiebron, en dat is het ideaal van de revolutie, bestaat niet meer.

Als we onze 'Mind of Love' - onze Bodhicitta - niet kunnen behouden, dan zijn we niet langer elkaars 'metgezellen op het pad' of 'vrienden op hetzelfde pad', ook al noemen we onszelf 'boeddhist' of leerlingen van de Boeddha. Als de revolutionaire aspiraties niet meer bestaan, als we worden uitgehold door corruptie en machtsmisbruik, dan zijn we niet langer elkaars 'kameraden', ook al noemen we elkaar op sociaal vlak nog steeds 'kameraden'. Als we onze aspiraties, onze 'Mind of Love', onze broeder- en zusterschap hebben, dan hoeven we niet langer te zoeken in de richting van geld, beroemdheid, macht en zintuiglijke genoegens. Samen leven we een gezond en eenvoudig leven. Thay heeft met jullie gemediteerd, in aandacht met jullie gegeten, met jullie geademd, met jullie naar de bel geluisterd, loopmeditatie met jullie gedaan, met jullie gewerkt, en met jullie retraites georganiseerd. Thay heeft veel geluk gevonden in die momenten van met elkaar samen te leven. De revolutionaire strijders waren ook zo. Ze leefden gelukkig met elkaar omdat ze een gemeenschappelijk ideaal deelden en in staat waren om los te laten wat hen zou vasthouden en belemmeren. Ze vochten zij aan zij, en doorstonden weer en wind, omdat ze kameraadschap hadden en omdat ze warm werden gehouden door het heilige vuur van de revolutie.

Als we zo praten betekent dat niet dat we het vuur van de 'Mind of Love', dat misschien in ons is gedoofd, niet opnieuw kunnen aansteken. Het betekent niet dat we het heilige vuur van de revolutie dat is uitgebrand, niet opnieuw kunnen aansteken. Toen je je aansloot bij de sangha is het vuur van je 'Mind of Love' ontstoken. Zoveel jonge kloosterlingen waren, nadat ze het boek *'Speaking to the young monks and nuns'* hadden gelezen, en contact met de sangha hadden gemaakt, in staat om hun 'Mind of Love' opnieuw aan te wakkeren. En zo gingen we oprecht en gelukkig met elkaar leven omdat het vuur van aspiratie helder in ons brandde. En zo kwamen er elke dag weer in groten getale jonge mensen. Deze toestroom gaf angst in de harten van sommige mensen. Deze mensen stuurden hun eigen mensen om te infiltreren in onze gemeenschappen in Plum Village, Deer Park, Tu Hieu, Bat Nha en overal, om te zien wat we eigenlijk aan het doen waren, en om uit te zoeken wat maakte dat we zoveel jonge mensen zo snel konden aantrekken.

Hebben we geheimen? We hebben geen geheimen! Als er al een geheim is, dan moet dat zijn dat we weten hoe we oprecht in de geest van broeder- en zusterschap met elkaar kunnen leven. We weten hoe we al het streven waardoor we gehecht en verstrikt raken, kunnen loslaten. We hebben een diepe aspiratie om te oefenen, anderen te helpen en dienstbaar te zijn aan elk aspect van het leven. We doorleven elk moment met die aspiratie. Daardoor wordt het hart van jonge mensen als ze met ons in contact zijn ook aangestoken door deze aspiratie. Dit kan binnen een gemeenschap en ook binnen een revolutionaire

organisatie zeker bereikt worden. Als mensen maar oprecht met elkaar leven, als ze het vuur van het revolutionaire ideaal weer aan kunnen wakkeren, en als mensen maar de energie hebben die ze aan hun inspiratie ontleen, dan worden corruptie en machtsmisbruik overwonnen. Dan zijn degenen die daar nu nog aan meedoen niet langer uitbuiters en opportunisten.

Als degenen die ons komen onderzoeken deze waarheid inzien, dan zouden beide partijen er baat bij hebben. Wij kunnen in vrede oefenen en zij leren manieren om het vertrouwen in hun idealen te doen herleven. Helaas kunnen deze mensen de waarheid hiervan niet inzien, en dus zijn ze achterdochtig en uit deze achterdocht wordt angst geboren. Door deze angst gebruikten ze onethische middelen om een gemeenschap van jonge mensen die ze voor hun gevoel niet onder controle hadden, te ontbinden. De waarheid is – waar is het voor nodig om het laten opbloeien van deugden onder controle te houden?

Er leefde eens een koning die nieuwsgierig was naar hoe een sitar zulke magische klanken kon voortbrengen. Hij gaf opdracht om de sitar in stukjes uit elkaar te halen om het geheim ervan te vinden. De sitar werd in honderden stukjes uit elkaar gehaald maar de koning kon de oorsprong van de magische klanken die hij gehoord had niet vinden. Om zijn geheim te kennen moet je rustig zitten en de sitar en de manier waarop hij bespeeld wordt met zorg observeren, en hem niet uit elkaar halen. Met de sangha is het net als met de sitar. Neem er aan deel en observeer de sangha met zorg, en je zult het wonder van de sangha zien. Waarom zou je de sangha in veel stukken uit elkaar halen door iedere persoon naar huis te sturen? Als je het zo doet, mis je de kans om te leren. De revolutie-veteranen en wij allemaal die een beetje van het vuur van de revolutie in ons hart hebben bewaard, hebben allemaal - door de waarheid die zich door de Bat Nha-crisis openbaarde - de kans om diep te kijken, zodat we de wonderbaarlijke vlam die altijd al in ons was weer kunnen laten opleven.

(De brief is nog lang. Thay stuurt jullie later nog meer)

Maak van elke dag een prachtige dag,

Thay

